

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4593

гр. София, 02.02.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 82 СЪСТАВ, в закрито заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АНЕТА ИЛЧ. ИЛЧЕВА

като разгледа докладваното от АНЕТА ИЛЧ. ИЛЧЕВА Гражданско дело № 20221110147013 по описа за 2022 година

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

Следва да бъде насрочено заседание за разглеждане на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДА СЕ ИЗВЪРШИ справка в счетоводството на съда дали сумата в размер на 50 лева, внесена на 30.08.2022 г. като държавна такса, е постъпила по сметката на съда.

ПРИЕМА представените с исковата молба писмени доказателства.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за разглеждане на делото на **14.03.2023 г. от 10:20 часа**, за когато да се призоват страните.

На страните да се изпрати препис от настоящото определение, а на ищеца и препис от писмения отговор с приложенията.

СЪСТАВЯ СЛЕДНИЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:

Предявени са при условията на евентуално съединяване искове от Д. П. Б. срещу „...“ ООД за признаване за установено, че клаузата за неустойка в чл. 8 от Договор за паричен заем № ..... е нищожна, както следва: с правно основание чл. 26, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 146, ал. 1 ЗЗП за нищожност поради неправомерност; с правно основание чл. 26, ал. 1, пр. 2 ЗЗД за нищожност поради заобикаляне на закона; с правно основание чл. 26, ал. 1, пр. 3 ЗЗД за нищожност поради накърняване на добрите нрави.

Ищецът твърди, че с ответника са сключили Договор за паричен заем № ....., по силата на който получил в заем сумата от 1000 лв., дължима на 12 вноски, като размерът на месечния лихвен процент не бил посочен. Сочи, че съгласно чл. 8 е следвало да заплати неустойка в размер на 930,58 лв. за непредоставяне в тридневен срок от подписване на

договора на обезпечение съгласно представения погасителен план. Намира посочената клауза за нищожна на основание чл. 146, ал. 1 ЗЗП, тъй като се касае за неравноправна клауза по смисъла на чл. 143, ал. 2, т. 5 и т. 19 ЗЗП, която е стандартна и бланкетна, а не индивидуално уговорена. Изтъква, че неустойката е необосновано висока. На следващо място счита, че договорът е нищожен на основание чл. 11, ал. 1, т. 10, вр. чл. 22 ЗПК поради посочване размера на ГПР единствено като процент, а не като точна стойност, вкл. с ясно разписана методика на образуването му. Счита, че посоченият ГПР не съответства на действително прилагания, което е заблуждаваща търговска практика и е налице заобикаляне на разпоредбата на чл. 19, ал. 4 ЗПК, ограничаваща ГПР до пет пъти размера на законната лихва по просрочени задължения. Сочи, че е налице и заобикаляне на разпоредбата на чл. 33, ал. 1 ЗПК. Изтъква, че на основание чл. 21, ал. 1 ЗПК клаузата е нищожна. Намира я за нищожна и като накърняваща добрите нрави поради противоречие с принципите за справедливост и добросъвестност. Излага, че чрез нея се прехвърля рискът от неизпълнение на задълженията на финансовата институция за извършване на предварителна оценка на платежоспособността на длъжника върху самия длъжник. Счита, че неустойката за неизпълнение на акцесорно задължение излиза извън присъщите □ функции и цели единствено кредиторът да се обогати неоснователно за сметка на длъжника. На основание чл. 11, ал. 1, т. 9, вр. чл. 26, ал. 1, пр. 2 ЗЗД счита клаузата за възнаградителна лихва за нищожна поради противоречие с добрите нрави, тъй като размерът на същата е изключително завишен, надвишаващ трикратния размер на законната лихва за необезпечени заеми, респ. двукратния размер на законната лихва за обезпечени заеми. Ищецът твърди, че не са спазени изискванията на разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 11 ЗПК, съгласно която процесният договор следва да съдържа условията за издължаване, вкл. погасителен план, съдържащ информация за размера, броя, периодичността и датите на плащане на погасителните вноски, последователността на разпределение на вноските между различните неизплатени суми, дължими при различни лихвени проценти за целите на погасяването. На следващо място посочва, че е сключил договора за паричен заем при крайна нужда, с оглед породилата се за него необходимост от финансови средства за задоволяване нуждите на семейството му. Твърди, че процесният договор е сключен при явно неизгодни условия, поради несъответствието и несъразмерността в стойността на насрещните престации.

Извън срока по чл. 131 ГПК ответното дружество депозира отговор на исковата молба, с оглед на което същият има характера на становище. Заявява, че не е процесуално легитимиран да отговаря по предявения иск, тъй като през 01.2021 г. е прехвърлил процесните вземания по договора за паричен заем на „Агенция за контрол на просрочени задължения“ ЕАД, за което ищецът бил надлежно уведомен. Твърди, че размерът на неустойката е предварително определен още при сключването на договора за заем, като по този начин ищецът е бил запознат с размера на последиците при неизпълнение на задължението си да предостави обезпечение в тридневен срок. Излага, че с подписване на договора за паричен заем ищецът е декларирал съгласието си с обективизираното в него, включително с дължимите от него суми за главница, лихви и неустойки. По отношение на процесната клауза за неустойка счита, че същата е израз на свободата на договаряне между

страните и автономията на волята на частните субекти. Твърди, че клаузата за неустойка е индивидуално уговорена с кредитополучателя при съобразяване на конкретни параметри като вид, размер, срок, начин на усвояване, размер и брой, както и периодичност на погасителните вноски. Евентуално при приемане на процесната клауза за нищожна навежда доводи, че това не води до недействителност на целия договор, тъй като последният съответства на изискванията на чл. 10 ЗПК и не е в противоречие с тях.

РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ДОКАЗАТЕЛСТВЕНАТА ТЕЖЕСТ:

В доказателствена тежест на ищеца по предявените искове по чл. 26, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 146, ал. 1 ЗЗП, чл. 26, ал. 1, пр. 2 ЗЗД и чл. 26, ал. 1, пр. 3 ЗЗД е да установи при условията на пълно и главно доказване следното: сключването между страните на Договор за паричен заем № ..... с посоченото съдържание, по който ответникът му е предоставил в заем сумата от 1000 лв.; твърдяната неравноправност на неустоечната клауза; твърдяното заобикаляне на закона; твърдяното накръняване на добрите нрави.

В доказателствена тежест на ответника е да докаже наличието на валидна неустоечна клауза по чл. 8 от договора, че клаузата е индивидуално уговорена, както и че вземането е прехвърлено на „Агенция за контрол на просрочени задължения“ ЕАД по силата на сключен договор за цесия, за което ищецът е бил уведомен.

УКАЗВА на страните, че следва най-късно в първото по делото заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

ПРИКАНВА страните към сключване на съдебна спогодба, към медиация или извънсъдебно доброволно уреждане на спора.

Разяснява на страните, че при постигане на съдебна спогодба дължимата държавна такса е в половин размер и спорът ще се уреди в по-кратки срокове.

Указва на страните, че за постигане на съдебна спогодба следва да се явят лично в съдебно заседание или да упълномощят свой процесуален представител, който от тяхно име да постигне спогодба, за което следва да представят по делото изрично пълномощно.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____